

Eesti Kirik

Eesti Ev. Luteri Usu Kiriku häälekandja

Peatoimetaja: Praost J. Nunwer. Asetoimetaja: Piiskopl. wikaar U. Sommer.

Nr. 2 (626)

Neljapäeval, 9. jaanuaril 1936. a.

XIII aastakäik

Kodu kaunistama!

Uude aastaäse astumise on kogudused, nagu see päris loomulik, libedasti ametis töötama ja eelarwe koostamisega läesoleva aasta jaoks. Ühelt poolt püütakse kindlasti veel intensiivsemalt süvendada ning arendada koguduste usulist elu, see peab olema ju iga koguduse otsest ülesandeks ning eesmärgiks. Mida selles osas saab osaks suurem õnnistus meie kirikule ning tema kogudustele, seda wiljakamaks kujuneb ka kiriku välispidine elu ning tegemus. Seine sõltub kindlasti esimesest. Seega on siis kõigile kiriku kogudustele juba koguduse Jätsandalt kätte näidatud ülesanne ja töö, mida ei tule enam otsida, vaid mille eest tuleb hoolt kanda, et see sünniks ainult kõigiti termelt ning elujõuliselt.

Kuid selle otse ja ülima tööpõllu kõrval tuleb kogudustel filmas pidada mõndagi, mis ei paista küll kuigi tähtis olevat, aga etendab siiski tähtsat osa koguduste üldises kasvatustöös. Mõnda neist tahaksime allpool aasta alul siin kohal esile tõsta, kuna nende tähtsuse on seotud teatud kulutustega, mida on tarvis üles võtta tegemiseelarwele.

Rogu kirikliku elu elavnemise kõrval mullu saabus sõnumeid selle kohta, kuidas mitmed kogudused üle riigi olid hakanud pühendamata rohkem tähelepanu kiriku ja kiriklate ümbrustele ning rohkem hoolt kandma surnuaedade eest, kui see warem oli sündinud. Ei saa ütelda, et meie kiriku kogudused ei oleks püüdnud seda juba ka warem teha ja et nad ei ole teadlikud kõige selle tähtsusest üldise arengu käigus. Kuid veel mõne aasta eest puudusid paljudel ja paljudel kogudustel selleks väikesemadki ainelised võimalused, sest ühelt poolt olid fiskaalsete allikad väga napid ja teiselt poolt nõudsid koguduste ehitused suuri kulutusi, et neid säädta hävinemisest. Nüüd näib olutord nii ühes kui teises paranenud olevat. Koguduste fiskaalsete allikad on rajatud kindlamale alusele ja koguduste ehituste juures on täide viidud suuremaid remonte, kuigi viimases veel paljudes kogudustes suur ja raske töö ees seisab, et kirikud oleksid armsatelt pühakodadeks koguduste liikmetele ning koguduste majapidamine võiks anda tunnistust hoolikast majapidajast. See lubab loota, et tänavune kevad ja suvi kulutatakse teiste otseste ülesannete kõrval kodu kaunistamisele.

Praost Gustav Rutopõld

Teisipäeval, 7. jaanuaril, kell 4 ja 1/25 vahel p. l. kutsus Jumal, kes on meie eluasemeks põlvest põlmeni, Tartu praostkonna praosti ja Tartu Peetri koguduse I pihtkonna õpetaja praost Gustav Julius Rutopõldi meie keskest keset tema tööd. Hommilul oli ta veel koolis usuõpetajana tegem ja tulles sealt tundis ta lähenevat laulumise tunni. See turv teade tabas kogu kirikut, Tartu praostkonda, aga eriti Tartu Peetri kogudust ja selle I pihtkonda ootamata ja walusasti.

Praost Gustav Rutopõld sündis 3. detf. 1875. Nabalas Jüri kihelkonnas Harjumaal kooliõpetaja pojana. Hariduse sai esmalt isa juures, pärast Tallinna kreiskooli. 1895. a. peale oli kooliõpetaja ja tõster Suhalaas, Wiru-Nigulas ja Rakweres. Oma algatusel edasi õppides lõpetas eksternina keskkooli kursuse 1918. a. ja astus samal aastal Tartu ülikooli usuteaduskonda, mille lõpetas 17. märtsil 1922. Õpetaja ametisse õnnis-

tati Tartumaa wikaarina Otepää kirikus piiskop J. Ruttelt 19. juulil 1922. Tartu Peetri koguduse I pihtkonna õpetajaks waliti õp. G. Rutopõld 18. märtsil 1923. a. Koguduse peale õnnistati piiskop J. Ruttelt 15. aprillil 1923. a.

misele ning korraldamisele, kui seda juba warem ei ole tehtud. Juba mullu meie juhtisime oma lehe weergudel sellele tähelepanu, mis-sugune suur tähendus ja kasvatustlik ülesanne on iga kauni kodu wälimusele riigi ja rahwa elus.

Seda rohkem maksab see koguduste keskkohade, kirikute ümbruste, surnuaedade ja kiriklate kohta. Siia tulewad loogu oma koguduse liikmed ja wiivad kodu kaasa mõnegi ergutuse oma kodu kaunistamiseks. Alga korras ja maitsekas ümbrus annab krasa ka külalistajale parimad muljed ning mälestused. Selles oleme ju kõik teadlikud ja seda oleme ise tundnud reisirides laugemal või lähemal.

Rahjaks peawad aga paljud koguduste tegelased tunnistama neid ridu lugedes, et nende koguduses see nõnda ei ole. Eelpool mainisime, mis on olnud tihti selle põhjuseks. On kalmistuid mitmel meie kogudusel, kus puuduvad korralikud teed ja wähe on hoolt osutatud haudade korrashoius. Teisal jätab kiriku ümbrus ning kirikla mulje, nagu puudus hoolitsew ning korraldam käsi. On ülim aeg siin kogudustel käed külge panna ja läbi wia efsalgu wähe-malt hädawajalised korraldamise ning kodu kaunistamise tööd, kui

rohkem ei suudeta, et igalpool kalmistud, kirik ja kirikla muutusid nägusateks kohtadeks kihelkonnade keskest üle meie riigi. Kui kumbeks on korraldada mitmesuguseid n. n. aastakuid, siis saagu 1936. a. meie kiriku elus kõigi teiste ülesannete kõrval ka sel alal tähtsustaks!

Muidugi nõuab see korraldamistöö wäiksemaid või suuremaid kulutusi, kuid need on paratamatud ja neid tuleb kanda. Võib kindlasti wäita, et need tasutakse teisel heudel käel, kui meie seda mitte otsestelt eht ei näegi. Koguduste juhatustel tuleks aasta tegemustawa ja eelarwe koostamisel kindlasti filmas pidada eelpool mainitud ülesannet, koostada kindel kawa ja referweerida kawa täitmiseks tarwilised summad. Kui mõnel pool see muidu ei peaks olema läbiwiidud, siis tuleb pöörduda koguduste liikmete poole abisaamiseks. Kus seda on tehtud, seal on ikka see rahuldawaid ja häid tulemusi andnud.

Sahame kindlasti loota, et need read leiawad sooja wastutõla ja meie kiriklased omawad eelolewa suwe jooksul igalpool nägusa ning ilumaitseliku wälimuse. Selleks jõudu ning parimat tahet!

J. A.

Sinnata laadanne: „Kristlik Püha-päewaleht“. „Laste Sõber“ aasta ja pooleaasta tellijate poole hinnaga.

Toimetuse aadress: Tallinn. Konfistoorium, Kiriku pl. 3; tel. 432-00.

Salituse aadress: Tallinn, Kiriku t. 8; tel. 459-92.

Peatoimetaja aadress: Jüri kirikla, Rae p.-ag.; telef. 428-20/26 I.

Tellimise hind: aastas Kr. 3; 1/2 a. Kr. 1,50; 1/4 a. Kr. 0,75, kuus 25 senti.

Wälismaale aastas Kr. 4,50.

Affilnummer 6 senti.

Kuulutuste hind: kuulutuse küljel 5 senti, teistsis 12 senti mm ühel weerul.

Jumub igal neljapäeval.

Tartu praostiks kinnitati G. Rutopõld esimest korda 16. mail 1925, teist korda 9. weebr. 1933 ja wiimati 18. sept. 1935. a. Piiskopi ettepanekul kinnitati G. Rutopõld Ülema Kirikukohtu liikmeks I Kirikukogu poolt. Ta oli ühtlasi usuteadlaste seltsi rewisjonikomisjoni esimees.

G. Rutopõldi isiklik kirik kaotas tüheda ja kohusetruu töomehe. Wäimata on ta oma eluteel edasi rühkinud, kandes alati oma südames suurt usku ja lootust Jumala wastu. Kui ta on pidanud kannatama ka puudust ning raskust, siis seegi ei ole teda mitte muutnud inimeseks, kes oleks wäljendunud oma kaasinimeste, ametiwendade ning koguduse liikmete wastu eemaldumalt, waid alati kõneles temas ligimesfarmastaw süda. Ta otis ligimeses inimesest, kes loodud Jumala palge järgi. Seda tundsid paljud noored ülikooli lõpetanud usuteadlased, kes lele ta oli isaks ja senioriks. Veel nüüd lahkuu 60. a. sünnipäeval mullu 3. detf. nad austasid teda wäärilise kingiga, mis nüüd tunnistust annab tema perekonna liikmetele lugupidamisest armastawa abikaasa ja laste isa wastu.

G. Rutopõldil ei jätkunud aega mitte ainult oma ülesannete jaoks, waid teda jäab leinama ka rohkearwuline õpilaste pere Treffneri gümnaasiumis, kus ta oli lauemat aega usuõpetajaks. Seltskondlik töö ja ettewõtted seisid ühtwiisi temal südame ligidal, ning Tartu seltskond tunneb sama suurt kaotust, nagu kirik praost G. Rutopõldi surma puhul.

Kiriku edulama tulewiku heaks on kadunu palju jõudu kulutanud ja mõnedki tähelepanu wäärivad algatused teinud, mis on nõudnud temalt palju muret ning waewa. Halle juukseid on see liisanud kadunule. Alga ometi, ta wõis küll puhta südamega astuda Jätsanda ette, sest ta oli andnud oma parima meie kirikule ja rahwale.

See teadmine toob wähegi lohutust ka lesele, lahkuu pojale ning tütardele, kellel nüüd puudub armastaw abikaas ja hoolitsew isa. Jätsand Jeesus ise lohutagu neid ja kuulutagu mureliste leinajale: „Rahu olgu teile!“

Puhta rahus, wäimata töomes, meie waba Eesti mullas! Sinu Eesti poja raugemata edasitõhkimine ja töö ei lae unustada Sind!

J. Nunwer.

Jesand õnnistab oma lapsi igawese õnnistusega.

Ja ta ütles: Lase mind lahti, sest koit on ju väljas. Ja tema ütles: Ei ma lase sind mitte, kui sa mind ei õnnista. 1. Moos. 32, 27.

Silmade ette tõuseb pilt rändurist, kes tuleb kaugelt tundmatult Saarani maalt. Ta seisab kodumaa piiril ja silmade ees laotuvad maa, mäed ja orud, kus tema isad on elanud. Runagi pidi ta põgenema kodunt wenna wiha eest. Ta oli rännanud kaugemale. Ta oli näinud wõõrsil ühtki kohas ilusat nägemust taewa trepist, mis ühendab seda rahutut ja kurja maailma Jumala igawese eluasemega. Ta oli teeninud pikki aastaid wõõrsil ja kandnud südames alalist igatsust kodumaa järgi. Näüd oli see kõik möödas. Alle lahutawa Jabboti jõe weel, ja kaugelt tulnu wõib astuda isade pühale pinnale. Sellel ilusal hetkel näeb ta weel kord palest paleste oma Jumalat. Ta heitleb Jesandaga, nii nagu paljud tänapäewgi; ja tema südamest tulew ainus soow on: „Jesand, ma ei lase sind mitte, kui sa mind ei õnnista.“

Õnnistus Jesandalt — see on ainus, mida inimese süda igatseb, kui päikeselapsed lähewad Jumalast õnnistatud läbi elu, puistades walgust ja rõõmu enese ümber ja Jumal ei teela oma õnnistust. Ta annab seda ühtki neile, kelle süda tema pärast on. Ta annab seda perefondadele ja suguwõsadele, ta kingib seda tervele rahwale. Alles hiljuti ütlesid meie riigijuhid, et meie kodumaa ja rahwas erilise Jumala õnnistuse osaliseks on saanud. On kõige suurem warandus kanda Jumala õnnistust oma südames.

Tahame otsida seda kallist warandust, tahame rännata ja paigast paika minna, kuni leiame kalli aarde. Kuigi tee peaks wiima kaugemale tundmatule Saarani maale ja süda rahutu olema, meie ei taha enne jätta, kui Jesand meid ei õnnista, kuni rahu südamesse tuleb.

Seda ei ole tarwis kaugelt otsida. Ka Jakob käis kaugel ja tuli tagasi ja leidis rahu waid kodumaal. Enese ümbruses kaasinimeste juures, nende südames on see koht, kus wõime lõigata Jumala õnnistuse kuldsel wilja, ja armastus, suurem kui uft ja lootus on meie teesjuht kaasinimese ligidases ja ometi tundmatuse hingeilmas. Iga armastuse tegu, ka kõige pisem, armastuses õeldub sõna, ammu ununenud kaastundlik pilt, meie enese teadmata ligimesele soowitud hea — see on põld, millel kaswawad Jumala õnnistuse taimed, millest meie wõime süüa, et meie hing wõib elada. Iga käsi, mis juba ammu elutult wäsinud rinnale puhkama jäi, ei wäsi tõusmast sealpool kalda ja õnnistamast häid lapsi.

Waeue wilets, kelle kaastundmust ärataw wälimus meie südant sundis meid teda aitama, abitud ja kinnitust wajawad ligimesed — kõik nad jutustawad ükskord igawesele Isale tema trooni ees seisdes meie armastusest.

Inimese südamest, sealt on pärit see, mis kui palwe Jumala poole tõuseb ja tema õnnistawa palge meile pöörab. Kui kuningas Saalomon oma riigi etteotsa asus, ei palunud ta Jumalalt rikkust ega wägewust, waid head, jumalakartlikku südant.

Ka meie tahame enesele paluda head südant, mis tunneb Jumala teed ja milles elab elustaw ja wõitew jumalik armastus, et meiegi wõiksime olla õnnistatud walguselapsed.

Tuleme jõulupühadelt ja algame uut aastat. Petlemma täht särab jällegi heledamalt kui muul ajal, särab üle maailma, üle meie armisa kodumaa, iga inimese südamesse. Kui palwerännakule on tulnud tuhanded jällegi tema sõime juurde. Nad teawad, mis nad sinna tulid. Nad otsiwad armastust ja rõõmu, uusi südameid, mis on wabad kõigest maifest ja rahutust toowast. Üht tema, kes on tulnud Iisa sülest ja wõtnud alandliku sulase kaju, wõib uuendada inimsüdameid, teha neid heaks ja taewalikku rahu neisse kallata. Ja need, kelles on sündinud südamete uuendamise jõulu sõime, on Jumala õnnistuse kandjad.

Tahame oma igatsewa südamega, hardumuses olla oma Jesanda juures ja paluda: „Jesand, õnnista ka mind. Ei ma lase sind mitte, kui sa mind ei õnnista.“ Meie ei küsi siis wälisest heakäekäigust, wälisest sündmustest, meie ei püüagi ise juhtida oma elulaewa wastu neile randadele, millele meil pole määratud astuda. Meie jätame juhtimise selle hooletse, kes suurem on meist, kes ka siis näeb, kui meie filmade ees udukate fihete warjab. Ja meie ei kardagi ega nurise siis, waid kanname rinnas taewaliku rõõmusädet, mis ainult jumalaste pärisosa. Mingu siis elutee üle mägede ja alla sügawasse orgu, meie südames on rahu sellest rahu Jesandalt, kes kõiki oma lapsi õnnistab.

On suurim rõõm tunda Saewaisa õnnistust oma elus, teada, et on wägew, suur kaitseja, kes hoiab ja kannab. Meie ei küsi siis muust. Kui põllumees lewadel põllule läheb, kannab ja äästab ja wiimaks tera maamuida puistab, jätab temagi kõik Saewaisa hoolde. Mitmed ilmad tulewad, küll tormid ja tuuled, päikesepaiste ja mihmasadu, aga omal ajal need põllud, mis Saewaisa on õnnistanud, toowad esile head wilja ja põllumees wõib rõõmustada oma tööst. Ka meie tahame minna oma töö juurde uuel aastal, künda ja külwata ja töö tulemuste Iisa hoolde jätta. Mitte midagi küsides, waid üht — Jumala õnnistust — paludes.

Olgu siis wõitlust, kui Jakobil. Wõitlused karastawad inimlappi. Meie seisame kui Jakob Jabboti ääres, filmade ees tõotatud maa, kaugelt tulnud, kui need, kes rahu otsiwad Jumala riigi igaweses õnnes. Alult üle Jabboti weel, sellest, mis maailma oma on, sellesse, mis Jumala oma on.

Südames üksainus palwe: „Jesand, ei ma lase sind mitte, kui sa mind ei õnnista.“

Olgu õnnistatud wõitlused, olgu õnnistatud kauged teekonnad, ükskord seisame taewariigi kuldsel wärawa ees, südames üksainus tunnistus: „Jesand, ei ma lase sind mitte, kui sa mind ei õnnista.“

Ja Jesand õnnistab oma lapsi igawese õnnistusega. Amen.

R. Steinberg,

Piiskopliku Toomkoguduse õpetaja.

Viimased teated.

Ametisse kinnitamised ja ametist wabastamised.

Õpetaja Eduard Libo kinnitati Euri koguduse õpetaja P. Nõmmiku isikliku adjunktiks, arwates 16. detf. 1935. a., ja wabastati õp. J. Treumanni isikliku adjunkti kohalt.

Hageri koguduse abiõpetaja Selmutb Thomson kinnitati sama koguduse hoolbajaks õpetajaks arwates 1. jaan. 1936. a.

Mõisaküla koguduse asetäitjaks õpetajaks kinnitati Johann Ed. Sommer ja wabastati Tõstamaa koguduse asetäitja õpetaja kohalt.

Õp. Elmar Pähni kinnitati Tõstamaa koguduse õpetaja kohuse-täitjaks ja wabastati kiriku wikaar-õpetaja ametist.

Õp. Martin Ots kinnitati Häädemeeste ja Tahkuranna koguduste õpetaja k. t. ja wabastati kiriku wikaarõpetaja kohalt.

Hageri koguduse õpetaja praost emer. Konstantin Thomson

wabastati tema palwel Hageri kog. õpetaja ametist emerituuri digusega arwates 1. jaan. 1936. a.

Ruessaare koguduse köstriks Hans Paasile anti luba ametist pidada kuni 31. detf. 1936. a. Köster J. Siikile lubati kandideerida Runda koguduse köstri kohale.

Hageri koguduse õpetaja koht waba.

Konfistoorium otsustas kuulutada Hageri koguduse õpetaja kohta wabaks ja ülesandmise tähtpäewaks kandideerijale määrata 1. weebruar 1936.

Tõstamaa koguduse õpetaja kohale,

mis waba on, kandideerimise tähtpäewaks konfistoorium määras 1. märtsi 1936.

Kärdla koguduse õpetaja kohta kuulutas konfistoorium wabaks ja määras kandideerijale ülesandmise tähtpäewaks 15. weebr. 1936.

Levilage „Eesti Kirikul“!

D m a a s j u s .

„Eesti Kiriku“ talitus

asub 1. jaanuarist j. a. alates Konfistooriumi endises majas, Kiriku t. 8. Talituse telefon on 459-92. Toimetus asub endiselt Konfistooriumis, Kiriku plats nr. 3; telef. 432-00.

„Eesti Kiriku“ talitus palub seda ümberkorraldust edasises kirjawahetuses ja asjaajamises filmas pidada ja kõik talitusele määratud kirjad saata uuel aadressil: „Eesti Kirik“, Kiriku t. 8. Arwete diendamise, tellimiste ja kuulutuste wastuwõtmine jne. toimub lehe talituses Kiriku t. 8, Toompeal.

Piiskop Apostliku Oigeusu Kiriku esinduskogul.

Reedel, 3. jaan. s. a. awati Eesti Apostliku Oigeusu Kiriku esinduskogul. Awakoosolekust wõttis osa ka piiskop S. B. Rahamägi ühes Toomkoguduse õpetaja, mag. R. Steinbergiga. Koosoleku awas metropoliit Aleksander, esimesena ütles terwitussõnu riigivanem R. Pats. Edasi terwitas esinduskogu Eesti Ew. Lut. Usu Kiriku juht piiskop S. B. Rahamägi tähendades, et esinduskogul on apostl. kirikus samad ülesanded täita, mis ew. lut. usu kirikus kirikutogul. Soowis soojalt rohket Jumala õnnistust esinduskogu tööks, et armastus Jumala ja ligimese wastu wõiks kaswada meie rahwa keskel. Metropoliit tänas südamliselt terwituste eest. Apostl. kiriku esinduskogust wõtsid osa umbes 40 häälediguskliku liiget.

Tänu.

Südamlik tänu kõigile, kes mind minu 25. aasta ametiüubelil ühel wõi teisel wiisil meele pidasid.

Õp. Jaan Treumann.

Gesti uue piibli walmimisest.

Täna wuewebruarikuus täitub wiis aastat sellest, kui allakirjutatule tehti esimene ettepanek wõtta piiblitõlke parandustöö enda peale, ja jõuluajal (1935) möödus neli aastat sellest, kui allakirjutatu asus tööle. Seda mälestades tahaksin siinkohal meenutada mõnda ühtsast asja töö algusest täienduseks sellele, mis ma waremalt „Eesti Kiriku“ weergudel olen kirjutanud tõlketöö arengust, ja anda aru sellest, kui kaugele töö praegu on edenenu ja milliseid wäljawaateid on olemas uue piibli peatseks walmimiseks ja trükiti ilmutamiseks.

Jõuluajaga 1931 peanpiiblitõlketöö kindlaks alguseks. Siis saabus mulle Londonist Eesti saadiku dr. Oskar Kallase käest, kes ka on Briti ja Wälsimaa Piibliselti auliige, kirjalik teade, et temalt on andmeid päritud minu tõlkimiswõimete kohta ja et tema minu kohta on andnud soodsa otsuse, nii et ma kindlasti wõin arvestada seda, et tõlketöö tuleb minu kätte. Tegin kohe esimesed katsed tõlkimiseks, mis ka ette lugesin oma sõpradele, ja hakkasin hankima ja koguma abinõusid, et täie jõuga tööle asuda, niipea kui Piibliselti enese otsus saabus minu kätte. Otsus tuli märtsikuus, mil ma ka kohe asusin käsikirja walmistamisele, nagu ma seda oma waremais kirjutas olen maininud.*

Töö läks algul väga libedasti, sest et ma aprillikuust 1930 alates

* Waata „Eesti Kiriku“ 1932. a. nr. 12 lül. 92 j. ilmunud kirjutist, millele järgnes hulk kirjutisi tõlketöö kohta „E. R.“ 1932. a. teistes numbrites ja 1933., 34. ja 35. „E. R.“ aastatäituses.

olin kaunis järjekindlalt lugeses tõlkinud hebreä piiblit ja sellega jõudnud piibli algusest Joosua raamatuni lõpuni. Mainin seda siin, sest et ma selles eeltõlkimises olen hakanud nägema Sumala juhtimist selleks, et tõlketöö wõis tulla minu kätte.

Augustiku lõpupoole 1932 oli Raplas piibli toimetajana esimene koosolek, millest wõttis osa ka piiskop J. Ruff ja millele ma sain esitada esimese poole W. Testamendi tõlkest. Uasta hiljem esitasin toimetajale kogu W. T., mis ka heaks kiideti ja vastu wõeti. Samal ajal peale seda ka asetäitja praost U. Rappi käest Briti Piibliselti lähetamiseks tunnistuse selle kohta, et W. T. tõlketöö on walmis. Järgmise aasta augustikuul sai U. T. tõlge walmis ja tunnistati jaanuaris 1935 vastu wõetawaks, mille järele praegune piiskop H. B. Rahamägi andis mulle Briti Piibliselti esitamiseks tunnistuse U. T. tõlketöö kohta. Wahepeal oli tööd veel juurde tulnud. Ma ise arwasin tarviliseks, ja Piibliselti pooldas ka seda, et W. T.-i tõlge wõrreldaks ja täiendataks uue soome piibli abil, mis ilmus trükiti 1932 ja minu kätte jõudis 1933. a. algupoolel. Et uute paranduste ja lisetannete tõttu käsikirja muutus väga kirjuks, siis nõudis Briti Piibliselti selle ümberkirjutamist ja lubas oma esindajate kaudu otustada mailkuus 1935 trükitimise. See otsus tehti. Alga Piibliselti asemel, kes mailkuus selle asja pärast käis Tallinnas, teatas ühtlasi, et 1935. a. eelarwe pärast kogu

piibli trükitimist sel aastal ei wõeta ette, küll aga tahetakse U. T. trükiti, sest et selle tagawarad laos on otsakorral. Et mul U. T. käsikirja ei olnud veel wiimistletud ega ümber kirjutatud, määrasime trükitimise alguse oktoobrikuule. Oktoobrikuu saabudes aga ei olnud Piibliselti poolt sellest juttu, ja tänini ei ole tulnud asja kohta mingeid teateid.

Wiivitusest ei ole olnud kahju, waid see on tulnud piiblitõlkele kasuks. Oli aega mõndagi tähtsat küsimust veel kaaluda ja komisjonile ette wiia. Nii võimaldus piiblinimede kirjutamiswiisi määratlemiseks pidada Tartus kaks koosolekut ühes ülikooli keelemees-tega ja teha otsuseid, mis wõiwad tehtima jääda ka meie ametlikus õigekirjutuses. Nii jäi ka piiblitõlkele aega üle wõtta enese peale koolipiibli toimetamine, milleks kulus ära 1935. a. suwi. Koolipiibel ilmus trükiti septembris nimega „Piibel. Lühendatud wäljanne koolile ja kodule.“ Ta kirjastajaks oli Tartu Piibliselt. Ta koostati uuesti tõlkest ja moodustab seega nagu proowitriiki kogu uuesti piiblist, nii et tema põhjal on võimalik tutvuda uue tõlkega, seda arvestada ja hinnata ning ka teha ettepanekuid uute paranduste jaoks, mida tõlkeja enne piibli trükitimist töö wiimistlemisel saab kaaluda ja kasutada. Ja ongi juba ilmunud kirjanduses hinnanguid ja arwustusi uue tõlke kohta koolipiibli põhjal.

Rahat arwustust tahaksin siin eriti mainida, sest et nad tulewad ülikooli õppejõudude poolt. Teise, mis käib W. T. tõlke kohta, on kirjutatud mag. Hugo Masing, kes W. T. professori korral ülikoolis õpetab hebreä keelt, ja teise, mis käib U. T. tõlke kohta, on kirjutatud mag. S. Aslawa,

kes täidab õppeülesandeid U. T. professori korral. Mainida aga mõtlefin neid sefs, et need, kes neid loewad, ka loefsid minu wastuwäiteid. Sest esimene neist arwustust on väga pealiskaudne, kuid püüab maha teha uut tõlget ja tarwitab selleks õige alamääristawaid sõnu. Sellele arwustusele ma ei wõinud jääda sellepärast wastamata, et warju ei langeks tõlkeja arwelt ka piibli arwele ja ei tekiks ebaarwamisi uue piibli wastu. H. Masingi arwustus ilmus „Eesti Kirjanduse“ 1935. a. nr. 11, S. Aslawa oma sama ajakirja 1935. a. nr. 12. Minu wastalauseid ilmuwad „Eesti Kirjanduse“ 1936. a. nr. 1.

Piibli trükiti alguse wiibimine ei ole siis läinud mööda kasutult. Oktoobris ja novembris on piiblitõlkeja saanud toimetada uut Wäikeste Katekismuse tõlget, mis praegu on ilmunud trükiti. Selle keel on ka kohandatud uue piibli keelele.

Piibli käsikirja wiimistlemise ja silumise kohta teatan, et need tööd ei ole veel jõudnud lõpule. U. T. käsikirja on walmis kuni Hebreä kirjani. Töö lõpulewiimiseks selles osas ei lähe enam aega waja kui paar nädalat. W. T. käsikirjas on wiimistlemata ja ümberkirjutamata prohmetite raamatud. Nende trükitimiseni läheb aga veel aega. Sest kogu piibel ei lähe enne trükiti, kui U. T. uues tõlkes on trükiti ilmunud, mida wõiks nüüd 1936. a. testel loota.

Piibli trükitimisel ei saa aga olla meelde tuletamata, et kogudustel tuleks rutemini koguda need 2000 krooni, mis on lubatud Briti Piibliselti piibli trükiti toetamiseks. Siis oleks võimalik ka seltsi poole pöörduda soowiga, et piibli trükitimisega mitte liiga kaua ei wiivitataks.

S. Põld.

„... Nemad ei külwa ega lõika, ega kogu aitadesse, ja teie taewane Isa toidab neid ...“

„Ellit, seisa!“ „Seisa nüüd veel wiimuke aega ja oledki waba oma piima koormast!“ Nõnda rääkides, tõuseb lüpsja, patsutab hellitades lehma külge ja wäljub laudast.

Põmm — põmm, põmm! lõhewad naabruses kiwid põllul. Ehmunult seisatub naine, filmis hirm ja walu.

„Armas Sumal,“ hüüatab ta, „kas pole siis midagi muutunud sest õnnetust juhtumist saadit? On's jäänud wäljaspool kodu lõik samuti, nagu oli warem? Ei seisatu töö. Jälle lõhutakse kiwe, sur-nute asemel asuwad uued ja elu lõnnib itka ebas igawikku oma igapäiset teed.“

Waene naine! Ta unustab mure rule lüpsikus aurawa piima, unustab aja ning ümbruse. Suur turbus asub ta hinge, mõeldes möödunud nädalale, mil sai õnnetut surma ta mees.

Sommikul läks ta tööle, kiwe lõhkuma, rõõmsalt ja terwena, aga enne kui saabus õhtu, langesid teised tööliised ta elutu teha werifena koju.

Uias rõõmustawad lapsed, kogudes kormesse puuwilja, ei ütski

neist mõista aimata, kuidas walu-lutab ema süda, kuidas on tõdinnud sisse nende wärawast suur mure ja lein.

Neljakesi on nad. Kolm õde ja 12-aastane wend, kes wanim nende hulgas.

„Oh mu kallid lapsed! Veel wõite teie naerda muretut naeru, veel ei tea teie, milline tulewik teid ootab. Kes teab, wõibolla peate loobuma oma wäikesest, kuid kaunist aiast, peate minema linna, tirtsasse üürikorterisse kus ei näe meelast ega lilli, ei kuule teie lewadist weelohinat, mida teie nõnda armastate, ega läo esimest kulumist. Naerge, lapsed, olge rõõmsad, kuni haarab ka teid karm saatus.“

Nii kurdab üht naine oma walu.

„Millega pean teenima oma lastele ülalpidamist? Sest raha on elamiseks üsna wähe. Kas peab müüma maja ja asuma linna?“ Uga nelja lapsega, millist teenistust wõib ta leida, sest lõik nad on alles wäikesed, nõuawad hoolt ja armastust. Ruff pidi talle tulema abi? Kuidas jõuab ta lenda

seda raskest koormast, mida elu weeretanud ta õlgule?

Küll oli rahulik ja muretu olnud ta elu senini. Rõige eest hoolitses armastaw mees ja isa. Majakese oli ta ehitanud kõrgele jõealdale, aia istutanud, kus kaswasid õuna- ja kirsi-puud. Rõik pöördus ja puud olid sel aastal täis rohket wilja. Ta oli ehitanud oma lastele kodu. Ja nüüd pealsid nad sellest kodust lahkuma — oma kodust ja jätma lõik wõdrastele. Ei, seda ei suuda nad taluda.

Ja just nagu aimates ema raskeid mõtteid, tulewadki lapsed kirsi kormega.

„Ema, miks sa seisad siin piima lüpsikuga? Kas ootasid meid wõi? Waata, kui palju kirsse me saime! Ja kui suured ja magusad nad on. Oleme sõõnud neid nõnda palju, et enam ei taha. Wõta sina ja maitse ka. Me wõtsime lõik kirsi maha, ainult kõige kõrgemasse puulatwa, peenikeste õste külge jättsime Sumala kirsi,“ seletab hoogsalt wanem poeg.

„Sumala kirsi, mis see tähendab?“ küsib imestunult ema.

„Ema, sa ei tea seda, meie ütleme dega itka nõnda, sest koolis õppisime piiblitõlke, et taewane Isa hoolitseb ka lindude eest, kes ei külwa ega lõika. Ja kui meie nüüd wõtaksime puie otsast lõik kirsi, kust saaksid siis linnud?

Ja seepärast lasseb armas Sumal nii kõrgele ja peenikeste õste külge kaswada wilja, et sealt wõiwad neid norkida linnud. Eks ole, ema, see on ju nõnda?“

„Jah, laps, sul on õigus, see on tõesti nõnda,“ sõnab ema, paitades laste päid.

„Olgem nagu lapsed!“ See on Lunastaja hää, mis räägib laste suu läbi.

„Olgem nagu lapsed!“ Sest taewane Isa, kes ei unusta taewa all linde, kuidas peaks ta siis unustama teda ja tema lapsi?

Ja mahajäetud emal awanewad filmad, ta näeb uut elu, ta tunneb, et ei ole enam üksi, et teda hoiab ja kaitseb see Sumal, kes hoiab ja kaitseb linde, ja lõike, mis elab ja liigub taewa all ja kes rääkis tema lapse suu läbi.

„Ma tänan sind, armas Sumal, et kinnitasid mu hingel! Nüüd tean ja mõistan ma, kuidas pean toimima. Mul on majake ja aed ja mina nurisen. Olen ülekohutune olnud. Tõõd! tõõd peab tegema. Peab olema usku ja lootust, sest Sumal ei jätta neid mitte maha, kes temasse usuwad.“

Lapsed, pangem kottu läed ja täna meie taewast Isa, kes armastab meid ja hoolitseb meie eest!“

Tallinna Linnamisjon aastawahetusel.

Tallinna Linnamisjoni noori ja wanemaid tegelasi jõulupuul. Keskel istuvad õpetajad R. Steinberg ja A. Horn.

Jõulu jumalateenistused Tallinna haiglates, wanadekodudes ja wanglates toimusid Tallinna Linnamisjoni eestvõttel. Linnamisjoni esimees õp. A. Sommer pidas jõulupuut pimedatele Tõnismäel nr. 8 ja wigastatud sõjameeste lastele Raub.-Tõöstustojas ruumes. Linnamisjoni õp. R. Steinberg külastas wanadekodusid ja haiglaid, pidades jõulupuut ka wanglas. Linnamisjoni teine õpetaja A. Horn külastas samuti haiglaid ja wanglat.

Ilusamaks filmipilguks oli jõulupuut kodututele linna meesvõimajas kolmekuningapäeva eelõhtul. Hardumuses kuulafid kodutud jõuluwangeeliumi ja jutlust. Linna-

misjoni poolt jagati jumalateenistuse lõpus välja pakid toiduainetega.

Linnamisjoni oma jõulupuut Rentmanni nr. 6 oli saal rahvastungil täis. Paljud pidid tagasi pöörama ruumi puudusel.

Nüüd, mil pühad möödas, on ligemaks ülesandeks ewangelisatsoonis tõi linna äärtes. Õp. Sommer pidas kolmekuningapäeva teenistuse Wabritu tän. 10 9. algkooli ruumes. Ka mitmes teises punktis algasid jumalateenistused, mida kawatsetakse järjekindlalt pidada.

Jätkand ise andku õnnistust oma riigi tööle meie keskel!

Uued Jumala sõna kuulutamise kohad pealinna praostkonnas.

Õsawõtt jumalateenistustest elaw.

Pealinna praostkonna kiriklik tegevus osutab viimasel ajal erilist elawust. Mitmed uued Jumala sõna kuulutamise kohad on praostkonnas juurde tulnud. Tallinna praosti korraldusel ja saksa praosti ning diakonissi asutuse juhatusel lahtel wastutulekul hataatse pidama jumalateenistusi iga pühapäeval kell 10 homm. Diakonissi asutuse kirikus Suur Pärnu maanteel. Peajumalateenistusele järgneb kell 1/212 pühapäewakooli lastetund. Jumalateenistused on eestikeelsed.

Uwajumalateenistus oli Kolmekuninga päeval, mille pidasid Tallinna praost ja õp. D. Puhm, wiimane ütles jutluse. Õsawõtt jumalateenistusest oli ülirohke. Hooldajaks õpetajaks nimetatud jumalateenistuste korraldamisel

on noor hingekarjane D. Puhm.

Peale diakonisside asutuse kiriku peetatse järjekindlalt jumalateenistusi Wabritu tänawa algkooli ruumides iga esmaspäeval kell 7 õhtul. Uwajumalateenistus oli Kolmekuningapäewa õhtul, mille pidasid piiskoplik wikaar A. Sommer ja kand. Juhental. Õsawõtt sellest jumalateenistusest oli elaw. Samas ruumes peetatse iga pühapäewal kell 1 päewal pühapäewakooli.

Jumalateenistusi on hakatud pidama veel Püha-Waimu koguduse kalmistu kabelis. Kolmekuningapäewal teenis seal õp. Beckmann.

Pealinna kirikurahwas terwitab neid ilusaid algatusi meeleldi ja ootab sellest õnnistust meie suurima linna usuolu arengule.

Soome-Eesli kirikule vahelise loimkonna Soome osakonna uueaasta lervitus.

Uue aasta puhul Soome-Eesti kirikute vahelise loimkonna Soome osakonna nimel on saatnud Brjõ Loimaranta, Soome osakonna esimees, ja R. Rallio, sekretär, meie piiskopile järgmise telegrammi: „Tänumeega mälestades ühist wennaosakonda loimkonda ja head ühistööd meie kirikute wahel möödnud aastal saadame sooja wennaõnne- wistuse Teile, härra Piiskop, Eesti Kirikule ja kirikuõpetajatele, ja soowime Teile Jumala rohket õnnistust uuel aastal.“

Välismaalt.

Itaalia-Albesiinia sõda.

Sõda mõtab metstuma ilme, kuna Albesiinia wisa wastupanu ja koguni wastase löömine on wiinud Itaalia isiwiliseeritud enesewalitsamise piiridest välja ja sealt poolt wihast häwitustööd tehakse, isegi punase ristil ambulantsi laatsarette häwitatakse, mille tagajärjel mitmed abessiinia wäes teeninud Rootsi arstid surma ja haawata saanud. Sellest hoolimata abessiinlaste wastupanu on wanatumatu. Wiimased teated kõnelewad Inglismaa walmelolekust ja sõjajõudude kindlustamisest oma positsioonidel, eriti Egiptuses.

Kirikute elu ähwardawate usuteaduslike wastuolude mõitmisest.

Bonni ülikooli ewangeelse usuteaduskonna lõik professorid on koostanud pealkirjas nimetatud wastuolude mõitmisest järgmise seletuse:

1. Meie tunnistame piibli ainukeseks Pühakirjaks, „ainukeseks usu seadluseks ja juhtnõuiks“. Kirikut kujundawad usupuhastuslikud usutunnistused omawad teed näitawa tähenduse kiriku õpetuse kohta ja on ainult niipalju maks- wad, kui laugelt nad koostööl on Pühakirjaga (Liber. Conc.). Rõik arutused usutunnistustlike erinevuste üle peawad seepärast sündima Pühakirja põhjal.

2. Meie tunnustame Saksa ewangeelse kiriku 10. juuli 1933. a. põhikirja § 1: „Saksa ewangeelse kiriku puutumata aluseks on rõõmusõnum Jeesusest Kristusest, nagu seda tunnistab Pühakiri ja usupuhastuse usutunnistustes uuesti awalitust saanud.“ Kristuses inimeseks saanud Jumala sõna on ainuke tee inimsoo süü- ja surmaolukorra mõitmiseks.

3. Egedes ewangeeliumile põhjendame meie otsustawalt natsio-

naal-sotsialistlikku rahwajundamist were, maa, saksa omapärasuse ja ajaloo alusel. Samal põhjusel aga meie lütkame ära loomulike eluwägede eba jumalaitse tegemise. Meie rahwa seesmine uuenemine terwituna ja ühtsuses ei wõi sündida mitte müstika ega kangelasliku lootusetu oletu teel, waid ainult sügawa ühenduse laudu Jumalaga.

4. Meie kutsume üles wastawalt sellele meie saksa noortsugu mõitlema isikuliste kristlike usumeenete eest, lastmata ennast ehitada kiriklike suhete segadusest. Meie nõuame meie riiklike usuteaduskondade ülalpidamist, kuna nemad ainuüksi mõiwad wastutawad olla kristluse ja waimlise elu wahel päewakorral seiswas suures selgitamisprotsessis. Meie tõrjume tagasi iga katse tersedada wõi asendada isikulist usumõitlust paawstliku usuteaduse wõi kirikliku komando abil. Meie kaitseme kõigi kiriklike jõudude ühendamisest ühtlases ewangeelses wennalikus waimus meie usupuhastusliku rahwakiriku alalhoidust ja uuesti ülesehitamiseks.

Siseriigist.

Leinaseisak.

3. jaan. peeti üle riigi 2 min. leinaseisakut wabadusõjas langenute mälestuseks. Garnisonide asukohtades peeti iga pool paraade, mis hästi õnnestusid. Pealinnas mõttis paraadi wastu kindral Laidoner.

A. Girk põgenenud Soomest üle Rootsi, kus talle peatusluba ei antud, Inglismaale. Dannesoo- wad ja kindla läe tarwitamise nõuded meie riigijuhtidele riigihõnestajate wastu kestawad edasi.

Uus administratiwprotsessi seadus

waadati läbi walitsuse koosolekul ja hakkab maksma 1. weebuarist. Sellega pannakse ametiasutuste asjaajamiseks kindel kord.

Põllumajanduse 1935. a. bilanss.

Serawilja müügi wähenemise 6 milj. krooniga katab tarjasaaduste kogu tulu suurenemise 8 milj. krooniga. Tänamune wiljasaat katab tarwiduse, kuid loomafõddast tuleb puudust.

Rahwahäälsetuse kohta

teeb otsuse riigivanem käesolewal nädalal. Häälendamisele tuleb kõigepealt riigivanema otsus, millega talle antakse luba rahwastogu kottutsumiseks. See moodustatakse 2 kaja. Ühe walib rahwas, teine moodustatakse kutseesindustest. Häälatakse koos.

Järelemõtlemiseks.

Kahest asjast on kõige ras- kem kinni pidada: enese mitte- usaldamine, kui kõik paistab hästi minevat, ja Jumala peale lootmine, kui kõik paistab hal- vasti minevat.

Koguduste elust.

Walga praostkonnast.

Noore Elwa koguduse edukas areng.

Noore Elwa koguduse elus on olnud möödnud aasta õnnistus- rikkamaid aastaid: koguduse juur- detasw oli üle 400 hinge, aga ta usuolu on märgata suurt tõusu. Palju on sellele kaasa aidanud koguduse wistatsioon 30. ja 31. märtil. Koguduse piirid on nüüd lõplikult kindlaks määratud ja on olemas eelbused, et Elwa kogu- dus kasvab 3500—4000. hingeli- seks koguduseks. Kogudusel on kindel nõu hakata oma wäikest kirikut laiendama ning muretseda kirikule uus orel.

Ristiti 1935. a. 22 poeg- ja 18 tütarlast, kogu 40 (18) last; leeri- tati 46 (41) noort; laulatati 23 (25) paari; armulaual käis 332 (280) inimest; maeti 41 (30) ini- mest. Koguduse liikmete arw on 2125 (1712) ja liikmemaksu maks- jaid liikmeid 1100 (800), neist ta- sunud liikmemaksu 472 (280). Koguduse aasta-fisjetulek oli Kr. 2253.04 (1863.25).

Pärnu praostkonnast.

Sindi koguduses 1935. aastal

ristiti 17 poeg- ja 16 tütarl., kogu 33 (22) last; õnnistati 32 (44) noort; laulatati 17 (18) paari; armulaual käis 636 in.; maetud 32 (30) inimest.

Nõudke

„Eesti Kirikut“
pealinna

ajakirjanduse
kioskitest!

Värske „Eesti Kirik“ ilmub
müügile juba iga neljapäewa
õhtupoolikul.

Pealinna teated.**Tallinna Jaani Noorte
Koguduse tegevusest.**

Laupäeval, 4. jaanuaril korraldas Tallinna Jaani Noorte Kogudus oma liikmetele jõulupuu, millest osa võtsid ka koguduse õpetajad ja toetajad liikmed. Jõulupuu-koosviibimine oli ühtlasi laulumisõhtuks N. K. senisele esimehele inf. R. Paldrokile, kes N. K. algusest peale on töötanud sellel kohal. Jaani koguduse noortest tuleb ümberkorraldamisele ja edaspidi noorte koguduse asemel hakkab tegutsema noorte koondus; tegewliikmeteks on noored kuni 30 aasta vanuseni. Sellest on ka tingitud inf. R. Paldroki laulumine N. K. esimehe kohalt ja tegewliikmete ridadest. Praost H. Rubu rõhutas, et tegelikult ei ole mingit laulumist, vaid inf. Paldrol jääb koguduse juurde tööle. Senisele esimehele anti noorte poolt üle wäärustlik kingitus — suur ristituju.

**Misjonijumalateenistus
Püha-Waimu kirikus.**

Piiskop H. B. Rahamägi jutustas Kolmeuningapäeval Tallinna Püha-Waimu kirikus. Tunes näiteid pühakirjast, hoiatas jutlusest, et üst ei tohi saada ainult moesajaks, vaid hinge ülimalt waraks, mis kannab üle elu riski vastu igawitule.

Misjonitöö on aumõlg, mida tõeline kristlane tasub heameelega. Ristiusu laialikandjate tegewiis määrab lahjuks mõnelgi juhul etteheiteid, kuid riskust iseendast on pärl, mille wäärtus ületab kõik maise. Koguduste endi murede lahendamise ja wälismisjon on kumbki omaette ülesanded, mis üksteist ei wõi talistada.

Altaris teenis piiskop koos koguduse oma õpetaja Th. Tallmeisteriga. Jumalateenistust kaunistas pr. Presnikoffi soololaul ja koguduse segakoor organist Oskwari juhatusel. Kirik künlatules jõulupuuga ja elektrifaras oli kuulajasti tungil täidetud.

**Püha-Waimu koguduse
noorte koondis.**

Tallinna Püha-Waimu koguduse noorte koondis pühitses pühapäeval, 5. stp. õhtul oma 11. aastapäewa piduliku jumalateenistusega kirikus. Jutlustas õpetaja P. W. Koppel. Raunistas jumalateenistust pr. Presnikoffi soololaul ja puhkpilli ettekanne oreli saatel.

Jumalateenistusele järgnes koosviibimine jõulupuu all teelaas koguduse saalis. Lauatõnedes toodi terwitust jubilarile koguduse hingekarjast, juhatuselt ja nõukogult, kiriku noorsootöö sekretariaadilt, Kaarli ja Pauluse koguduse noorte koondistelt, Linnamisjonilt j. t.

Püha-Waimu koguduse noorte koondise tegewliikmete arm ulatab 70 peale ja wäheajal waiunud tegewuse järgi on mõõdnud aasta toonud koondisele uut elamust ja hoogu tööle. Noorte koondisesse wõetakse vastu konfirmatsioonist läbikäinud koguduse noori liikmeid.

Kristliffude noorsootegelaste talikooli Elwas

peeti 3., 4. ja 5. jaanuaril. Osavõtjaid oli registreeritud ligi 60, peale nende veel kohalikud noored. Rawas oli terve rida häid ettekandeid, mida pidasid prl. M. Urife, õp. A. Bender, adm. A. Rafat, stud. S. Niiler, õp. R. Tiit ja peasekr. S. Tõnissoo. Kui alguses ka veel oli määrgata nagu argust ja harjumatu üksteisega ja oludega kursustaste poolt, siis eriti wiimne talikooli päew andis õige tuuma ja hoo. Sellest andis suuresti tõe piiskop Rahamägi, kes oli tulnud weetma oma puhkepäewa wärskesse taliloodusesse. Kuid sellest kujunes küll suurem tööpäew, sest peale sõnamõttude talikoolis tuli tal pidada ka suur osa jumalateenistusest kohalikus kirikus, kuhu oli kogunenud talikooli pere. Elwa

noor kogudus ja talikool ei tahtnud kuuldagi sellest, et armastatud piiskop peaks lahkuma nende hulgast ütlema oma õnnistussoowe. Nii kujunes wahetord piiskopiga dieeti südamlikuks ja lähedaseks. Samal õhtul korraldatud jõulupuu oli ühtlasi lõppõhtuks. Peale adm. Ruusmaa kõnet, kes manitses noori walima oma elus õiget suunda, wõlbi veel tänusõnu juhtidele ja korraldajale, siis wiisid lahkuwad rongid osavõtjad oma kodukohtadesse.

Räesolew talikool, armult kolmas, andis häid tagajärgi ja osutas tõuswat hurwi selliste korralduste wastu. Seepärast otsustati ka järgneval aastal seda üritust jatkata ja minna külla Põlwa.

Kiriklikud teated — Tallinn.**Piiskoplik Soomkogudus.****Soomkirik.**

Pühapäeval, 12. jaan. kell 10.30 homm. jumalateenistus ühine Pauluse kogudusega (waata allpool).

Pealinna praostkond.**Jaani kirik.**

Pühapäeval, 12. jaan. kell 10 homm. jumalateenistus armulauaga, õp. A. Sternfeldt. Kell 3 p. lastejumalateenistus, kand. J. Teras. Hommitused palwetunnid teispäeval, neljapäeval ja laupäeval kell 8.45 homm. kiriku käärlambris.

Kaarli kirik.

Pühapäeval, 12. jaan. kell 9.30 homm. jumalateenistus pihhi ja armulauaga, õp. P. W. Koppel. Kell 1 p. lastejumalateenistus, õp. P. W. Koppel. Reedel, 10. jaan. kell 6.30 õhtul õhtune palwetund.

Püha-Waimu kirik.

Pühapäeval, 12. jaan. 1936. a. kell 10 homm. kirikus jumalateenistus armulauaga. Kell 1 päeval lastejumalateenistus. Õp. Th. Tallmeister. 15. jaan. kell 6.30 õht. kirikus palweteenistus.

Nõmme Rahakirik.

Pühapäeval, 12. jaan. kell 10 homm. jumalateenistus — õp. A. Cilart. Kell 3 p. l. lastejumalateenistus. Koguduse endiste leeriõpilaste harjutus on 14. jaanuaril kell 8 õhtul. Koguduse laulufoori harjutus reedel, 17. jaanuaril kell 8 õhtul.

Pauluse kogudus, Soomkirikus.

Pühapäeval, 12. jaan. kell 10.30 homm. jutlustab õp. A. Uhte. Lauluksamatud. Kell 12 lastejumalateenistus. Kogudusemajas Kreutzwaldi tän. 23. Pühapäeval kell 1 p. lastejumalateenistus. Kell 5 p. l. palwetund.

Peeteli kogudus.

Pühapäeval, 12. jaanuaril jumalateenistustest kell 9 homm. Rootsi-Mihkli kirikus ja kell 11 e. l. Peeteli palwelas Pelgulinna. Kell 12.30 lastejumalateenistus palwelas. Kell 7 õhtul kuulutustund palwelas. Teisipäeval kell 6.30 õhtul Rootsi-Mihkli kirikus piiblitund ja õhtupalwe. Kell 8 õhtul noorte piiblitund Koopa 6. Kolmapäewa õhtul kell 7 piiblitund palwelas Pelgulinna. Reede õhtune piiblitund jääb ära. Laupäeval kell 7 õhtul kuulutustund palwelas. Pühapäeval, 19. jaanuaril kell 5 p. l. kog. perekonnadõhtu palwelas.

Kopli kirik.

Pühapäeval, 12. jaan. kell 10 homm. jumalateenistus, kell 11.30 lastejumalateenistus, kell 4 palwetund kirikus. Õp. R. Sauerbrei. Reiknädalal, kell 7 piiblitund. Balti puuwilla wabrik. R. N. A. ruumes, laupäeval 11. jaan. kell 7.30 õht. kuulutustund, õp. R. Sauerbrei.

**Õhtukogudus „Emmaus“,
Soomkirikus.**

Pühapäeval, 12. jaanuaril kell 6 p. l. jumalateenistus, jutlustab õp. P. Ruusik. Soololaul. Laulehed.

Raadio.

Pühapäeval, 12. jaan. kl. 10 homm. jumalateenistused Tallinna Jaani kirikust, õp. A. Sternfeldt, ja Tartu Mikooli kirikust.

**Raadio hommikupalvused
Tallinna Jaani kirikust.**

Reedel, 10. jaan. õp. R. Tiit, laupäeval, 11. jaan. õp. R. Uhte, esmaspä., 13. jaan. õp. A. Cilart, teisip., 14. jaan. õp. A. Sternfeldt, keisn., 15. jaan. õp. E. Tallmeister, neljap., 16. jaan. kand. R. Koolmeister, reedel, 17. jaan. õp. D. Puhm, laup., 18. jaan. piiskopl. wit. õp. A. Sommer.

Palume neid**„Lastesõbra“
levitajaid,**

kes arvavad, et neil jääb mõningaid eksemplare nr. nr. 1—4 müümata, need lahkesti talitusele tagasi saata, kuna erakordselt suure nõudmise tõttu ei suuda talitus kõiki soove rahuldada.

„Jeesuse Sõprade“ ühing, Põltskese 5.

Pühapäeval, 12. jaan. kell 12.30 lastekool. Kell 6 õhtul keelpillidefoor, jõulupuu, laulehed. Kõnelewad õp. R. Sauerbrei ja wennad. Reiknädalal, 15. jaan. kell 7 õht. piiblitund. Kõneleb wenn A. Kaudsepp.

Evangeeliumi palwela, Liivalaia 4.

Laupäeval, 11. jaan. kell 7 õht. palwetund. Pühapäeval, 12. jaan. kell 2.30 p. l. laste pühapäewakool. Kell 6 õht. noortetund. Kõnelewad wennad. Laulufoor. Keisn., 15. jaan. kell 7 õht. õbede tund. Neljap., 16. jaan. kell 7 õht. piiblitund.

Kuulutus.

Konfistoorium kuulutab oma otsuse põhjal 8. jaanuarist 1936. aastast wafantsels Hageri koguduse õpetaja kohta. Kandidaatidel, kes wastawad E. E. L. K. põhimääruste § 10 nõuetele ja soowivad nimetatud kohale kandideerida, tuleb wastawad soowiawaldused esitada Piiskopile, juurde lisades soowiawaldusele: 1) oma elulookirjelduse ning üllewaate senisest teenistuskäigust ning tööst Eesti Evangeeliumi Luteri Ühu Kirikus, ja 2) tunnistuse kaitsemäe teenistuse kohustuse täitmise kohta. Soowiawalduses tuleb kandideerijal tähenada, et temal on teada kindlaksmääratud palgatingimused.

Soowiawalduste esitamise tähtajaks on 1. weebbruar 1936. a. Palgatingimuste kohta wõiwad kandideerijad saada teateid Konfistooriumi kantseleis, Tallinn, Kiriku plats 3, töötundidel.

H. B. Rahamägi,
Piiskop.
Konfistooriumi president.

A. Rosman,
Peasekretär.

Kuulutus.

Konfistoorium kuulutab õpetaja wõi köstri kohtadele kandideerimise ja nende kohtade täitmise seadluse (R. E. nr. 2 — 1935. a.) § 6 põhjal wafantsels Sõstamaa koguduse õpetaja kohta. Kandidaatidel, kes wastawad E. E. L. K. põhimääruste § 10 nõuetele ja soowivad nimetatud kohale kandideerida, tuleb wastawad soowiawaldused esitada Piiskopile, juurde lisades soowiawaldusele: 1) oma elulookirjelduse ning üllewaate senisest teenistuskäigust ning tööst Eesti Evangeeliumi Luteri Ühu Kirikus, ja 2) tunnistuse kaitsemäe teenistuse kohustuse täitmise kohta. Soowiawalduses olgu tähenatud, et kandidaadile on palgatingimused teada.

Soowiawalduste esitamise tähtajaks on 1. märts 1936. a. Palgatingimuste kohta wõiwad kandideerijad saada teateid Konfistooriumi kantseleis, Tallinn, Kiriku plats 3, töötundidel.

H. B. Rahamägi,
Piiskop.
Konfistooriumi president.

A. Rosman,
Peasekretär.

Kuulutus.

Konfistoorium kuulutab õpetaja wõi köstri kohtadele kandideerimise ja nende kohtade täitmise seadluse (R. E. nr. 2 — 1935. a.) § 6 põhjal wafantsels Rärda koguduse õpetaja kohta. Kandidaatidel, kes soowivad nimetatud kohale kandideerida, tuleb wastawad soowiawaldused esitada Piiskopile, juurde lisades soowiawaldusele: 1) oma elulookirjelduse ning üllewaate senisest teenistuskäigust ja tööst Eesti Evangeeliumi Luteri Ühu Kirikus, ja 2) tunnistuse kaitsemäe teenistuse kohustuse täitmise kohta. Soowiawalduses tuleb kandideerijal tähenada, et temal on teada kindlaksmääratud palgatingimused.

Soowiawalduste esitamise tähtajaks on 15. weebbruar 1936. a. Palgatingimuste kohta wõiwad kandideerijad saada teateid Konfistooriumi kantseleis, Tallinn, Kiriku pl. 3, töötundidel.

H. B. Rahamägi,
Piiskop.
Konfistooriumi president.

A. Rosman,
Peasekretär.

LEVITAGE**„EESTI KIRIKUT“**

Jumal kutsus ära siit maailmast

praost Gustav Julius Rutopôld'i

sündinud 3. detsembril 1875, surnud 7. jaanuaril 1936.

Kirstupanek neljapäeval, 9. jaanuaril 1936 EÜS'is.

Matmine laupäeval, 11. jaanuaril 1936 kell 12 p. Tartu Peetri kirikus.

Lahkunut mälestavad tänuga

Room. 8, 38.39.

Piiskop, Konsistoorium ja praostid.

Oma armast praostit

Gustav Julius Rutopôld'i

sündinud 3. detsembril 1875, surnud 7. jaanuaril 1936

mälestavad sügavas leinas

Taav. I. 90, 1. 2.

Tartu praostkonna õpetajad ja kogudused.

Oma armast õpetajat

praost Gustav Julius Rutopôld'i

sündinud 3. detsembril 1875, surnud 7. jaanuaril 1936

Matmine laupäeval, 11. jaanuaril 1936 kell 12 p. Tartu Peetri kirikus.

leinab sügavas kurbuses

Joh. ilm. 14, 13.

Tartu Peetri kogudus.

Uuendage „EESTI KIRIKU“ tellimisi 1936. a.